

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN
te Tongeren bij M. COLLIER, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT
binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per druk-
regel.

TONGEREN, DEN 17 AUGUSTUS.

De kiezerslijsten.

Wij herinneren de kiezers en rechthebbende dat de herziening der kiezerslijsten ieder jaar plaats heeft van den 1 tot den 14 augustus, door de zorgen van het collegie van burgemeester en schepenen.

De lijsten worden aangeplakt te rekenen van 15 augustus tot den 30 augustus er mede inbegrepen.

De personen, welke aanmerkingen in te brengen hebben op de kiezerslijsten, moeten zich te dien einde voor den 21 augustus tot het collegie van burgemeester en schepenen wenden.

De lijsten zullen den 5 september definitief gesloten worden.

Wij vernemen, dat het wetsontwerp op de begrafenissen en de kerkhoven gereed is, en noch voor het einde van het loopende jaar in de Kamer zal neergelegd worden.

Volgens men verzekert, is het wetsontwerp opgesteld in den waren zin der vrijheid. De gemeente en het kerkfabriek zullen hun kerkhof mogen hebben, en beide zullen over het gebruik en de schikking daarvan volle gezag uitoefenen.

Men weet welke looze listen sommige verkoopers aan den dag leggen om hunne koopwaren aan den man te brengen en eene goede winst te doen, maar wij kennen een verkooper, zegt een dagblad, die het nog al goed uitgevonden heeft om veel, gemakkelijk en duur te verkoopen: het is een oud-kleer-verkooper.

Die behendige nijveraar koopt overal de versletene portemonnaies op, hetzij zij zonder slot, hetzij zij beroest, hetzij zij buiten alle gebruik zijn, dat doet niets ter zake, indien zij nog hunnen vorm blijven behouden. En men zal vragen wat doet die oudklee-verkooper die met afgelegde geldbeugels? O! hij trekt er groot nut uit.

In den zak der broek en der ondervesten steekt hij een vier portemonnaies en wanneer een kabaal bij zijn kraam komt, dan doet hij hem die broek of die ondervest aantrekken.

Natuurlijk als men eene broek of ondervest koopt, last men eens in de zakken, en hola, de koper vindt daarin een portemonnaie steken, waarschijnlijk, die de broek of ondervest heeft afgelegd, daarin heeft vergeten. Welke vond! de kleerkooper weet van niet, men heeft misschien eene goede stuiver drinkgeld vast. De behendige nijveraar neemt dit te baat om een hoogen prijs te eischen, afdingen zal men in dit geval niet doen, men betaalt en verhaast zich achter den eenen muur of den anderen hoek dien gevonden schat te doorsnuffelen, maar men kent al gauw dat de dief door eene anderen, meer behendig, is bestolen geweest en dat men eene dure broek of ondervest heeft gekocht. Daarbij moet men nog stil zwijgen om niet bespot te worden en op die wijze maakt de kleer-verkooper schitterende zaken.

De oogstwerken worden in den buiten met den besten uitslag voorgeret. De warmte is juist op tijd gekomen om de granen te rijpen, die dezen jare buitengewoon zwaar en van goede opbrengst zijn. Al de andere vruchten groeien en rijpen overheerlijk. Ook mag men zich aan een grooten afslag op de granen en bijgevolg op het brood en de aardappels verwachten. Volgens de getuigenis van beroegde veehandelaars, zullen de vleeschprijzen eertlang ook gevoelig dalen. Alle voeder is overvloedig voorhanden, en men vindt nu bij de pachters meer vette beesten te koop dan 't verleden jaar magere.

Men schrijft uit Spa, 10 augustus: De politie dezer stad heeft twee Engelschen aangehouden, beschuldigd 8000 fr. gestolen te hebben van een Fransman in den salon van de Roulette; een andere kerel is in denzelfden salon van de Roulette; een andere kerel is in denzelfden salon aangehouden, op het oogenblik dat hij eene portefeuille wilde stelen uit den zak van eenen speler. Deze laatste is in vrijheid gesteld mits borgtocht van 2000 fr., en hij is niet meer verschenen.

Den 8, des avonds, heeft men eenen kerel aangehouden, die in plaats van goudstukken van 20 frank herinneringsmedaljen met het borstbeeld van den duitschen keizer, in verguld koper, verspeelde.

Weeral een slachtoffer van het ontvoerszuchtig zwemmen!.. Pieter Vermeire van St. Gilles bij Dendermonde, ging zich donderdag

baden in den vestingsgracht achter het fort n° 5, alhier, kort na het middagmaal. Eensklaps wordt hij door eene maagkramp getroffen, verliest het bewustzijn en verdrinkt. Een weinig later opgevischt, bleven alle middelen om hem tot het leven terug te brengen vruchteloos. De ongelukkige werd door de zorgen van stads politie naar het doodenhuis overgebracht. De wanhoop des vaders, toen hij het lijk zijns zoons aanschouwde, valt licht te begrijpen. Moge dit voorbeeld de zwimmers tot les verstrekken!

Men schrijft uit Charleroi, 8 augustus; In een huis, op den weg van Corou naar Saint-Martin, heeft men op den zolder een kind gevonden, dat daar, sedert verscheidene jaren, door zijne grootmoeder was opgesloten. Het was zeer mager en geelk nog nauwelijks aan een menscheijk schepsel. Voor alle voedsel ontving het aardappelschillen.

Een dronken kerel was gisteren nansen, na eene twist met zijne vrouw, in de Coupure gesprongen om zich te verdrinken. Maar de kerel was een uitmuntend zwemmer en na enkele malen ondergeduikeld te hebben, kwam hij weder boven en werd in eene boot opgehaald. Toen hij aan kant kwam, stond zijne teergeliefde huisplaat hem met haren klomp in de hand af te wachten.

Buitenlandsch nieuws.

De 3^e krijgsraad van Versailles is maandag 7 augustus, onder voorzitterschap van M. Merlin, kolonel der genie, geopend. M. Gaveau kommissaris des gouvernements, heeft lezing gegeven van een merkwaardig dokument, 't welk wij, bij gebrek aan plaats en tijd, hier niet kunnen opnemen.

Hij haalt vervolgens al de gruweldaden aan door die navolgers van 1793 gepleegd. (Onze lezers hebben in den tijd al die misdaden van moorden, heiligschenderijen, plunderingen, vervolgingen en verwoestingen gelezen, wij denken het dus onnoodig te hier nogmaals op te nemen.) vervolgens deelt het rapport den moord van Arceuil, en volgens een ooggetuige, den moord der gijzelaars mede.

De priester Marsy heeft inderdaad den verschrikkelijken moord van Mgr Darboy, M. Duguerry, M. Bonjean en anderen bijgewoond. Hij stond voor het venster en zag de groep martelaars voorbij gaan. Hij zag dat Mgr Darboy de moordenaars toesprak, maar verstaan kon hij hem niet. Enkel hoorde hij den kommandant bulderen: «'t Is nu geen tijd om redevoeringen te houden.» Mgr ging vooruit; alle volgden kalm, vastberaden en bedaard. Pater Ducoudray deed zijne sultaan open en toonde aan ooggetuige de borst in de plaats van het hart. De ooggetuige had voor 't laatst zijnen bisschop gezien, die naar het martelaarschap ging. Het pelotonsvuur *à volonté* weerklonk welhaast... Dit gebeurde den 24e; den volgenden dag werden er 15 andere personen doodgeschoten. Een wachter riep den naam: «Dat ben ik!» antwoordde de geestelijke en men bracht hem naar de beulen. Geene tranen, geene reklamen, geene omhelzing — niets. Dat alles, zegt de ooggetuige, gebeurde vol eenvoud en zonder omslag van den kant der ongelukkigen.

De Commune had besloten aan de overwinnaars niets over te laten dan puinhoopen. Het rapport deelt de bevelen mede van Ferré, om de financiën; van Parent om de beurs; van David, om alles in brand te steken, *ten einde daardoor de republiek te redden*. Een bevel met potlood geschreven, gelaaste de prefektuur af te branden.

Dat die afbranding met voorbedachtheid gebeurde, wordt bevestigd door den voorafgaandelijken aankoop van petrool door de Commune. De brandstichters waren in brigaden verdeeld. 938 huizen en gebouwen werden door het vuur beschadigd. Als men de puinen ziet, huivert men bij het denkbeeld van 't geen er van Parijs had kunnen worden!..

Het lezen van dit rapport, treffend op vele plaatsen, heeft een diepen indruk in de zitting op al de aanwezigen doen ontstaan. Na de lezing is men overgegaan tot die van de akte van beschuldiging tegen ieder in het bijzonder.

Portret der personen. — De zaal waar de zitting gehouden wordt is zeer groot; zij is ongeveer vijftig meters lang op 10 meters breed. 51 dagbladschrijvers zijn aanwezig.

Ferré is een klein manneke, met een grooten krommen neus, grooten zwarten baard en twee groote brilglazen voor de oogen. Assi draagt het uniform van kolonel der nationale garde. Hij is middelmatig van gestalte. Zijn baard is blond, zijn oog donker.

Urban schijnt zoo wat 45 jaar oud en heeft een zeer gewoon gezicht; hij was een der hevigste *Communnards*, en eischte reeds lang voor dat zij gepleegd werd, de executie der gijzelaars.

Billioray is een jong schilder; hij heeft lange bruine haren, wild achteruit geworpen. Een klein kneveltje siert de fijne bovenlip.

Jourde heeft een zeer verstandig uiterlijk. Hij is blond en draagt een vollen blonden baard.

Regère, een oude veerts en zoo wat 55 jaar oud, is met smaak gekleed; hij is zorgvol geganteerd en heeft een palet op den arm, met zeer lichtkleurige zijden voeding.

Lullier heeft zware grove trekken in het aangezicht; kleine oogen, dikke wenkbrauwen; zijn dik haar begint grijs te worden.

Paschal Grousset is altijd bevallig; hij is in het zwart gekleed, heeft grijze handschoenen aan en is met zorg gecooifeerd. Zijn uiterlijk is bleek en hij is, even als Courbet, mager geworden. Courbet heeft een lange zwarten baard; zijne haren zijn wit geworden.

Het uiterlijk der andere beschuldigen levert niets bijzonders op.

Allen leggen eene groote onbezorgdheid aan den dag. Zij spreken met elkander, redetwisten, deelen onderling handdrukken uit en willen doen zien dat zij in het geheel niet bekommerd zijn om de zware beschuldiging die op hen drukt.

Een telegram uit Parijs meldt dat de heer Thiers zich zaterdag naar het bureau der commissie voor de herinrichting des legers heeft begeven. De overeenstemming is nog op drie punten niet tot stand gekomen: de commissie wil de afschaffing der plaatsvervangende, de ontbinding der nationale garden en den verplichten dienst voor al de Eranschen. De heer Thiers is tegen die ontwerpen.

Voor het geval de vergadering zich voor de drie jaren zou onthouden, die den duur der volmachten van den voorzitter uitmaken, zou de nieuwe vergadering zich op nieuw over de inrichting van het uitvoerend gezag te verklaren hebben.

Het schijnt dat de aankondiging van verschillende dagbladen al zou de staat van beleg van Parijs voor den 20 dezer maand gegeven worden, geheel voorbarig is.

Zoo men weet, heeft Frankrijk reeds duizend miljoenen franks schadevergoeding voor oorlogskosten aan Duitschland uitbetaald. Thans heeft de financieeminister, M. Pouyer-Quertier, nogmaals vijf honderd miljoen franks afgelegd in wissels vervallende den eersten mei 1872, en welke betalingen aanvaard zijn geworden door Engelsche, hollandsche en duitsche bankiers. Het fransche Staatsbestuur heeft derhalve tien maanden tijds om die gelden te maken.

In de overeenkomst gesloten tusschen den minister en den pruisssischen generaal von Mantuffel, is beslist dat de duitsche troepen onverwijld de departementen der Seine, Seine-et Oise, Seine-et-Marne en Oise zullen ontruimen. De ontruiming der oosterforten van Parijs zal den 18^e dezer beginnen en den 26 geëindigd moeten zijn.

Paus Pius IX heeft eenen zendbrief gericht aan al de katholieke bisschoppen en geloovigen, om hen te bedanken voor de blijken van toegenegenheid, den Opperpriester bewezen bij gelegenheid der viering van het 25jarig jubelfeest zijner verheffing op den pauselijken troon.

De Paus verzoekt in dien brief al de geloovigen te willen bidden voor de vrijheid van den heiligen Stoel, de zegpraal der Kerk en de gerustheid der wereld.

Zoo men weet, heeft de Paus bedankt voor den gouden troon, welken men in Italie voornemens was hem aan te bieden op zijnen volgenden verjaardag, en heeft verzocht de daarvoor ingeschreven gelden te bezigen om de italiaansche seminaristen van den krijgsvrij te koop.

Men ziet dat Pius IX kalm en edelmoedig blijft in zijne harde beproevingen; hij stelt zijne hoop in God en verzoekt de geboden der geloovigen voor het welzijn der Kerk en den vrede der Volkeren. Die taal is grootsch en verheven en den Paus waardig, die ten jare 1848 de eerste Grondwet aan Italie gaf, en wiens lofzang over geheel het Schiereiland weergalmd.

Duitschland.

In eene der twee provincien van Frankrijk welke aan Duitschland zijn gehecht, is eene ijslijk familie-drama gebeurd. Een jong fransch officier, teruggekeerd uit Duitschland, kwam bij zijne zuster, die gedurende zijne afwezigheid met een pruisssischen officier gehuwd was. De broeder eischte dat zijne zuster van haren man zou scheiden. De jonge vrouw weigerde en de fransche officier ging zijnen schoonbroeder opzoeken en gaf hem eenen kaakslag.

Een tweegevecht was er het gevolg van en de fransche officier werd gedood. De arme vrouw de dood haars broeders vernemende, sprong in eenen aanval van zineloosheid door 't venster harer woning, en als men haar oprapte was zij dood.

Italië.

De *Gazetta del Popolo* van Florence wil weten, dat de belgische gezant te Rome de moeilijke kwestie der wedergaaf van 't Quirinaal aan Z. H., met Visconti-Venosta op het lapij gebracht heeft. Het schijnt dat ook de minister van Oostenrijk op eene onbestemde, gekunstelde wijze over deze zaak gesproken heeft. De zaak moet in den ministerraad wijdelooppig besproken zijn; doch het is duidelijk dat de regeering met den besten wil, de revolutie niet op zulke wijze tegen 't hoofd durft loopen.

Vereenigde-Staten.

216 SLACHTOFFERS.

De stoomboot *Westfeld* die de dienst doet tusschen New-York en het schaduwrijk Staten-Island, en aan welker boord er 5 a 600 personen waren, is gesprongen. De meeste slachtoffers, ten getalle van 216, zijn vrouwen en kinderen. Al de klassen der samenleving waren aan boord vertegenwoordigd; want iedereen, van den bankier der Wallstreet tot den eenvoudigen werkmans toe, gaat den zondag op Staten-Island doorbrengen. De ramp is verschrikkelijk. Overal is rouw. De omliggende huizen zijn vol gekwetsten. Bij onderzoek is gebleken dat de ketel reeds negen jaren dienst had; daarbij de presie was al te groot en ging verre boven het reglement.

Engeland.

Men verzekert dat het comitee der *Internationale* van Londen de vluchtelingen der gemeente in de andere steden van Engeland heeft bericht, dat het engelsch gouvernement de vluchtelingen der Gemeente als politieke vluchtelingen aanziet en hunne nitvering weigert.

Ziehier nadere bijzonderheden over de afgrijpselijke ontploffing van buskruitkaten: Vrijdag heeft te Stowmarket, in het graafschap Suffolk, omtrent 1 uur des namiddags, eene afgrijpselijke ontploffing plaats gehad in de fabriek van buskruitkaten. Deze ramp werd zoo plotselings voortgebracht, dat men de oorzaken nog niet heeft kunnen onderzoeken. Ook zijn er talrijke slachtoffers te betreuen.

Langs alle kanten snelde men reeds naar de plaats der ramp, toen eene tweede, eene derde ontploffing zich liet hooren. Door schrik en afgrijzen getroffen, bleef iedereen stilstaan. Op de ontploffing volgde de brand; al de gebouwen stonden in vuur en vlam. De schok was afgrijpselijk geweest, en werd op 10 a 12 uren in den omtrek gevoeld. Al de luiken der winkels en de ruiten der woningen in de stad waren verbrijzeld geworden. Verscheidene daken waren opgenomen en op verren afstand geworpen.

Men kan gemakkelijk begrijpen, welke verraaring op deze ramp moest volgen. Het duurde eenigen tijd, aler men de noodige hulpwerken kon inrichten. Alvorens de brandspuiten ter plaatse der ramp waren, werd de dienst door eenige personen ingericht en groote massa's water op de middenpunten des brands geworpen. Werklieden begonnen met de wegruiming der puinhopen, om hulp te brengen aan degenen, die aan eene oogenblikkelijke dood hadden kunnen ontsnappen. Vele gekwetsten doch al te veel lijken werden boven gehaald. Om een uur des nachts was men meester van het vuur, en toen reeds telde men 57 gekwetsten en 17 dooden. Tusschen dezen bevonden zich een der bestuurders en zijn zoon die, zoo het schijnt, na de eerste ontploffing, eene kist kardoezen, die zich in de nabijheid der vlammen bevond, wilden verwijderen. De kist zelve ontplofte, en beide ongelukkige personen werden aan stukken gehouwen. Op het uur dat wij schrijven duren de opzoekingen voort.

Men denkt dat deze ramp door de warmte is te weeg gebracht, en nogtans had men sedert eenige weken, eene reeks proefnemingen gedaan, en de inspecteurs hadden verklaard dat er geene ontploffing kon plaats hebben in den toestand waarin zich het gestic bevond. De gebeurtenis heeft hieraan eene smartelijke logenstraffing gegeven.

P. S. Behalve 18 personen, wier dood van eerst af vastgesteld is geworden, zijn nog 9 andere verdwenen. Men vrees dat zij verbrand of onder de puinen begraven zijn. Ook denkt men dat er niet minder dan 30 of 40 slachtoffers zullen zijn. In het etablissement werden 180 werklieden gehezigd.